

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Opera per Pœnitentiam an reviviscant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

tra sacramentum, quam per actus contritionis & dilectioni.
 25. Unum peccatum veniale remitti potest sine alio, si a-

ctus amoris non sit ita perfectus, ut habeat oppositionem
 cum omnibus peccata mortalia similiter remitti possunt abs-
 que remissione peccatorum venialium, quia non omnis di-
 spositio sufficiens ad remissionem peccatorum mortalium,
 sufficit ad remissionem venialium: secus dicendum de veniali-
 bus, quæ non possunt de potentia Dei ordinaria remitti sine
 remissione peccatorum mortalium *ib punct. 4. n. 2. 3. 4.*

26. Quamvis remissio venialium in hac vita numquam fiat
 sine infusione vel augmento gratiæ habitualis, tamen ad il-
 lorum remissionem non requiritur per se formaliter gratia
 quæ illa expellat. *ibid. num. 5. & 6.*

27. Peccata ita delentur per poenitentiam, ut de lege ordi-
 naria non redeant, nec etiam redire possint de potentia Dei
 absoluta etiam si nova peccata multiplicentur: nam si revivi-
 scerent, id fieret miraculum, cum idem numero effectus non
 possit in ipsis naturæ reparari & reproduci: sed non fit mira-
 culose; alioqui reviviscantia peccatorum tribuenda esset
 principaliter Deo, quod dici non potest. *ibid. sect. 3. punct. 1.*

28. Peccata commissa post præcedentia remissa, graviora
 sunt ratione ingratitudinis peccatis antea remissa. *ibid. punct.*
2. n. 4.

29. Peccata prius remissa non redeunt, nec etiam redire
 possunt de potentia Dei ordinaria, quoad reatum poenæ per
 subsequens peccatum: quamvis aliquo modo, ratione scilicet
 majoris ingratitudinis, dici possunt redire, tamen in se forma-
 liter non redeunt quoad reatum poenæ per subsequens pec-
 catum. Ratio est, quia reatus poenæ sequitur culpam, sed cul-
 pa non redit in se formaliter, ergo, &c. *ibid. punct. 3. n. 1.*

30. Peccata non ita delentur per poenitentiam, quin reatus
 peccatorum præcedentium de potentia Dei absoluta redire
 possit per subsequens peccatum: cum peccata possint remitti
 suo conditione, ut si peccator de novo peccet, redeat idem
 poenæ reatus, ac si peccata remissa non fuissent. *ibid. n. 4.*

Opera per poenitentiam an reviviscant.

31. Opera mortua privative non reviviscunt, nec fiunt me-

ritoria vitæ æternæ per subsequentem pœnitentiam: cum ejusmodi opera non sint facta ab homine existente in gratia. *Ib. sec. 4. punct. 1. n. 2*

32. Opera mortificata per peccatum, valent per subsequentem pœnitentiam ad vitam æternam consequendam: quæ sublata causa, scilicet peccato, cessat effectus, id est, iterum incipiunt valere. *Ibid. n. 3.*

33. Per pœnitentiam non solum recipitur nova gratia, verum etiam restituitur tota gratia præcedens, quæ præcedentibus meritis respondebat. *Ib. punct. 2. n. 4.*

34. Item virtutes infusæ quæ ita connexæ sunt cum gratia, ut simul cum ea amittantur, beneficio pœnitentiæ subsequentis recuperantur, juxta gradum gratiæ respondentem: sunt enim accessorium gratiæ: accessorium autem sequitur principale, nempe gratiam. *Ib. n. 6. & 7.*

A D D I T I O,

Satisfieri posse Deo per pœnitentiam factam in peccato mortali pro peccatis remissis, alii ajunt, alii negant. Illud certum, satisfieri tunc præcepto Confessoris pœnitentiam imponentis, nec esse opus de eo postea confiteri, & probabile illud recedente peccato, valere illam pœnitentiam apud Deum, ut volunt quidam valere indulgentiam, recedente peccato, in quo est accepta. Tres sunt sententiæ de hac re: vide Joan. Med. *quæst. 2. de satisfact. Sylv. satisfactio n. 7. Aiumi Med. l. c. Sylv. dist. 15. Negant*) D Thom. 4. *dist. 15. quæst. 1. art. 3. Bonav. Richar. ead. dist. Alen. 4. p. 85. membr. 1. Cajet. quæst. 2. de satisfact. & v. Satisfactio. Sot. dist. 19. qu. 1. art. 4. concl. 2. Tol. 13. Val. l. c. p. 3. Illud certum*) Tol. *l. c. Sylv. satisfactio num. 4. Fum. eod. n. 5.*

Probabile illud) Cajet. *v. satisfactio. 8. quæst. 2. de satisfact. Navar. cap. 3. num. 3. Tol. l. c. verum Adrian. in 1. quæst. 1. d. satisfact. Sot. l. c. art. 5. Val. l. c. non reviviscere ajunt.*

Potest quis satisfacere per alium de licentia confessoris, etiam secundi, itemque cum non potest per se. An vero qui pro alio satisfacit, possit simul pro se satisfacere, alii ajunt, alii merito negant, Potest unus pro alio satisfacere, si uterque sit in gratia, Sot. *l. c. quæst. 2. art. 4. Tol. Val. l. c. vid. Vival. l. c. num. 12. Syl. l. c. n. 5. Fum. l. c. num. 6. An vero*) vid. Syl. *l. c. n. 5.*

Potest in pœnitentiam imponi opus alias debitum. Tol. *l. c.*

Satisfactio, Scandalum.

601

l. 6. Nav. cap. 26. num. 24. Cajet. quest. 1. de satisfact. Sor. l. 6. quest. 2. art. 1. col. penultim. contra Scot. dist. 15. quest. 1. Palud. 16. art. 2. Capriol. Syl. l. c. n. 8.

Qui non fecit poenitentiam tempore praescripto, debet facere alio.

Et si omne opus ex gratia profectum, est satisfactorium, magis tamen ceteris paribus satisfacit, cum pœnale est ex se, vel ex parte complexionis pœnitentis. Vide Val. l. c. col. 5.

Pœnitens dicens aliis impositam poenitentiam, non peccat mortiferè, nisi id grave damnum adferat. Syl. confessio. 1. n. 23. Vival. de satisfact. num. 33.

ADDITIO.

Scandalum.

Scandalum est re mala, vel speciem mali habente, alteri dare peccandi mortaliter occasionem, quod si id intendas, vel ex se res ad id inducat, mortale est. Vide Cajet. *vers. scandalum.* Syl. eod. num. 1. Fum. 16.

Si scandalum oritur ex alterius malitia, non ideo omittendum opus licitum; si verò ex infirmitate, vel ignorantia, differendum est, si differri sine peccato potest. Vide Fum. l. c. n. 2. Syl. l. c. n. 3.

Scandalizatus dicitur populus, si decem graves viri & honesti scandalizantur.

Schisma.

1. Schisma est voluntaria & pertinax subtractio & separatio ab obedientia universalis Ecclesiae, vel Summi Pontificis, qui principem in Ecclesia locum tenet. Hinc habes eum qui se separat ab obedientia sui Prælati, vel Principis, vel particularis Ecclesiae seu diœcesis, non esse propriè schismaticum; sed ut quis sit propriè schismaticus, debet esse rebellis formaliter in Papam ut Papa est, seu quatenus est supremus Christi Vicarius, tom. 2. circa primum Decalogi præceptum, disp. 3. qu. 4. punct. ult. § 5 n. 1. Ep. 2.

2. Schisma est peccatum mortale gravissimum ex suo genere, quod reddi nequit veniale ex parvitate materiae: & si accedat error intellectus, aut contemptus specialis, continet mali-